

7

вирост для невиненна читачам вигідного для нього світлиа.

Насмаком зіе від стих всіх заидців, що їх проти нас підисольє своєрідні оборонці Барановського і Сеніка. Крім того така форма "полемики" свідчить про безсилля і слабкі нерви наших противників. І хто повірить в те, що рашь має людина, яка ластєся перекручує факти? Чи в оборонці доброї справи треба уживати аж брехні і лайки? Той хто має раде не потребує перекручувати фактів, він зокрема че має причини боятися правди. Він ніколи не буде відшукуватися від висказаних в наїади наклепів, бо з скорше чи пізніше вийдуть на верх. Обчислені зно'ва в справі на невоїнформованні загалу, то не сен не властєся до безконечности адержати, бо остаточно люди таки правду пізнають і фальшиві прорєкції відкривють.

Сторонники Барановського і Сеніка мають при тому дуже оригінальну тактику. Вони нає а те має нехтують, але мізьмім їх нерву згау чи бровуру, то одної сторінки не знайдете де про нас не пишлось би. Коли ж ми самі слабі, то чомузи стільки уваги Мановні Автори чим приокручує? Здається, що страх перед нами таки бере верх, і хоч маїа до нас собі відчати тим, що мовляв в неї все добре, козний її ярк визначенні турбов за власне життяння. Власне цей страх на іскуванні каже їм цілов паров їти проти нас. Але страх був завжди зана дорядником. Він тез ніякої рашіньної думки не принесе в маїі.

IV.

Значний конфлікт в СМН за озасрозвезаннє верхівки є заврупутор ставієз процесу, що віє в Організації від багатьох літ. В того осно-ві лєжить проблема розуміння революції і керування нею та підходу до завдань, що з неї випливають. Початий в 1929 році процес за очищення і поглиблення націоналістичного руху, що закінчився переможею молодечих партійних сил в 1932 році та дістав офіційну санкцію і адрєсату ст.л. Влада, мусіє у своєму дальшому розвитє авернутиєл проти тих всіх розкладових елементів, що випливали як наслідок специфічних умови нашої боротьби та почала підіривати сенсов руху. В центрі проблеми, що так повстала лєжали справи: 1/ з б а р а н о в с ь к и х а ч а с т о т и к а е д і о н а л і с т и ч н о ї і д е ї і к р а в а л ь н о ї л і н і ї в н а ш и х п о л і т и ч н и х а н с а х т а н а д а н н я п а т і й п о л і т и ч н і х б о р о т ь б і з и р а з н о с т ь о д а р а к т е р у п о ч и н і т ь р е в о л ю ц і ї н о ї О р г а н і з а ц і ї, - 2/ м е р а в ь н о ї в а р с с т и н а к о р о з л е н с т в а, а н е р т у ч е р г у п р о в і д л е н с т в а м е н т у.

Всі ці проблеми лєжать в основі генерального конфлікту. Розглядати його, не можна обмежитися до самих персональних справ. Щоб зрозуміти наспрагу, треба всі події, що має місце розглядати під кутом порушення проблем. Наприклад Барановський є не тільки зрадничим насєтє відповідної справи, але крім того він разом із своїм оточєннєм є аниєатором лєвої системи, що заануovala у верхівні так зв. СМН. Має обвинувачувати Барановського передовсім за зраду, але крім того він так одокрєняє систему кліки, що вирєзєлєтє літ чорносє зморє зєврєла над Організацією. Це у її висліді і лєлє завданнє їй могли іскуватися в стосєнні верхівки лєди, що зарієсно своїм наозраженнєм до шиття як і розуміннєм своїх завдань, та безпосередними своїми ділєми були окрєраки заанурачення того, що має обовєлє представлєати український націоналізм. Це не є принаєдєк, до від рухєл Сеніка і Баранов-

ського вярвали люди, що ніякими революціонерами не були. Це так само не прикладок, як прикладом не є, що не тільки Карачовський і Сенник але і їхня оточення не були адібні приймали ніякого важного рішення в наших справах, як не показавла Карпатська Україна або ЗУЗ. Ми все вказували на те, якими найближчи відчували люди, що твердять немов би то віла справа повстала тому, що Гандера захотів встати, що ані про Карачовського йому не вде, що ані нема суттєвих розбіжностей. Все ці пропала цілі тріма ніч то спільного в приклад не мають. Акція вранді повстала з початку проти Кара-новського і Сенника і їх в борду чергу усунула домагаюся зовсім акція від арештован Гандера, але тут була головна про те, щоб встати з усім способом в борду вде, діла або ліквідувати. Інакше про те, щоб рва на все розбити систему мілки, до від літ паростала і була знаменем опортуністичної реакції, що закралася в націоналістичний світ. По думати наприклад про факт, що віднос коли в край кинула найважливіша боротьба не тільки проти ворога, але тем проти його партійних прислужників, підчас коли різні родні партійні керівники в оточенні Гандера чи іншого УНР вивали доноси на націоналістів, відносимо ці самі люди представлялися до нашої заорленої верхівки, а ця уважала за відповідне з ними виступати. Уточню може сказати, що цього вважала політичне доцільність і що всі речі були виконані тактично, але ми рідше не бачимо ніяких виступів, що показували б нахтувати з людьми, що ніякої сили не репрезентували, а до того або вороже до нас відносилися.

Або справа самого розуміння резолюції і її завдань. Що це були про чого революційного націоналізму, що в критичній чи радше як вихід із ситуації розв'язати Організація? А так сама радше, як ми все вгадали провідником ЗУЗ Кара-новський в літі 1934 і в осені 1939 року. Ми він не робити як зорний чужинський агент, але коли він такі думки не вгається представляти, до чусина вона знаходити піддержку в його оточенні, що міла ворогам безпосередньо і свідомо не служила. Але були до люди, що резолюції і її востреб не розуміли, бо в нії вони не були, що саме важного, що навіть такі консервні струмені політики їм приходили до голови? Не чи хтось, хто не націоналістичному їм чуває, що на аспект і смерть вважали з Організацією і її визвольних боротьбах міла знати на таку ідею. Неб думати про це, про політичні адібності таких всеонаціоналістичних політиків, що в критичній для нації час хочуть позбавити її одного фактора, який різально може завести на українській діючості і її майбутньому?

Все ці моменти треба мати на увазі не тільки при спільні констатувати їх треба мати на увазі зорена полі, який ставило собі час-те питання, що до цей конфлікт, чи же можна його було вважати змирити? Безперечно в це питання, що часто розглядається як реакція на всі ці мало приємні події, що генер прокоментується в промачистів. Подивувати факт, що навіть такі ставлять часто і з тактичних мет вів ці, що найбільше в дучасному положенні вважали, навіть такі також чувають і зі сторони неспілкуваного обсерватора, що виходить із слухного в засаді вложеному, до і український нації в такий час треба як найменше конпрікції.

Ми знову розуміємо оді хірі бажаючі. Але ми те нічого іншого не вважимо як мати в Організації справний провід і власне ніщо інше тільки одо бажаючі казало нам не востати на існуюче вде. При тому в свідки! акція Організації хотів справу це показати у курсі самої верхівки. Навіть не всі націоналісти були повідомлені про те, що конфлікт вобрала гораді бор і, хоч всі знали про самодійну акцію край і Степана Гандера. Конпрікції ми тільки на

те, щоб мирною дорогою усунути зло. Але коли остаточні показався, що мирним шляхом ці справи не дадуть розв'язатися, зудар мусів прийти. Правда через це ввійшло до повстання настрасень, однак усе цю дорогу була справа вичищення верхівки Організації від аморального і опортуністичного елемента розуміють, що іншого виходу не було. А треба ствердити, що певні центральні проблеми конфлікту, як наприклад проблема кончності боротьби проти кліма та проти системи репресій і ом раунізму була проблемою, до якої Організації загально не дискутувалася, загальні членства була однак відома, членство було з ними пов'язане і здало, що їх величезна кількість була велика та не скорше чи пізніше будуть вони мусити розв'язати розв'язати та визначити шляхи і діяти ряд людей, яких відносимо до Барановського і Селіма і їх кліма було відоме, стало воля, що тепер остаточні справи ці мусять знайти розв'язку. Край і ці націоналісти, що тепер виникли за кордоном, мали певне довіря до Степана Бандери і хоч не всі вони були повноформовані про перебіг акції, вірили в її успіх. При тому був ще один чинник, про який зягоски ствердо говоримо, а імена всі вони з Бандерою вклучно сподівалися, до полк. Мельник часті себе наочно призначити для доброї справи, та що сам він буде тим, який протинувся до ліквідації кліма. Тому тепер загальні націоналістичного атиру як і кожний націоналіст заскоченим поставив полк. Мельника. Ніхто не міг зрозуміти того, якими мотивами кермував полк. Мельник, коли ставав в ролі оборонця провокатора і того системи. Тим же менше кожному було ясно, що тут повстання розв'язок бути не може та що чи скорше чи пізніше мусить заграти рішення. І коли зрешті літераліся всі середники порсаумілки, і коли Бандера рішився йти за голосом серця і поспити ківель зяїї, тоді мав він усіх нас за собою. Ко кожний організований націоналіст, до якого не зверне це революційне серце, кожний, до якого не служили революції, мусів - піти проти мафії. Тут було про одну революцію, про добро справу.

Та хоч як важкими були справи конфлікту не винесли вони глибоких перемін у наших організованих ядрах. Це в першу чергу відноситься до краю. Як відомо край був завжди речником оздоровлення у керівстві та ліквідації системи заволодіння Селімом і Барановським. Так було в часі польської окупації, так є і тепер. Як уже згадувалося мерний Кравчий Провідник ЗВЗ в новій діяльності с.п.м. Лопатинський активно анкетувався разом зі Степаном Бандерою у справу конфлікту. Він так як і ціла організація була вважала за справу акції Бандери. Таке саме ставовиде ставив генералом Кравчий Провід. Він, якому приходиться вести справу серед спеціальних гуртожитів, на терені обладнаному юридичною службою державної контр-розвідки, вкочні докине, до це значить треба озвонити Організацію від зрадницького елемента. Тому тепер нічого дивного, коли Кравчий Провід зразу відмовився співпрацювати з ПУН; вони в цьому сидять люті, що до них він не має довіря. Коли полк. Мельник остаточні відмовився зайняти уметк систему Барановського і Селіма, край, що похирляв через цілий час експліз Бандери, поставився наскрізь позитивно до остаточного рішення Проводу Організації самому перенести на себе всю відповідальність після того, як літераліся всі середники призначення полк. Мельника до акції.

Така є постава краю. І тому свідомо звучать хвалючі т.зв. Референти тури Пропаганди ПУН, що вправді не згадує про край, але про який "Кравчий Екзекутив" до зв'язався за т.зв. ПУН, цесте та Селімом і Барановським та клімом. Не знаємо які Екзекутиви отця Референтура Пропаганди" але на думці, але знаємо, що там на українських землях т.зв. не наслідного до говорення. Коли назове "Пропагандивні референти" т.зв. ПУН в те не вірять мають осперту до-

рогу піти туди і переконалися про фактичний стан. До доінших Крав-
чих Екзекутів, то тоді коли йде про українські етнографічні терени,
не може т.зв. ПЗН показуватися більшими успіхами. Коли ж з огляду
"Реферату про Арсенала" висловлюється про Кравчих Екзекутів, то зіб-
раючись про дугівні т.зв. Кравчу Екзекутиву з найновішого емігрантського
міста, Країноз, то така Екзекутивна існує та що виділяється від інших
летючі. Вої війни з ланкою проти нас. Але яке одне відноше-
ня вона має до краів ?

Говоримо про це тому, щоб ми були зовсім об'єктивні на такі за-
ходи. Ми ж ми: адже собі спону в того, що послугуємо брешес
козуть Барановики це багато робити щодо Організації. Там же можна
співати вірши в най успіх і йти подальше. Але відношення краів
і взагалі краєвників до конфлікту ми сказати немо. Це все відноситься
теж до націоналістичного актилу, до звільнення з польських терен
сьогодні по якому боці кордону. А в це підставовий організаційний
елемент. В той час те, що для нас найважливіше є по стороні Прова-
ду Організації є це певні ідейні люди які є рішучі прити, а посто-
но в непопулярності остали по такій стороні, то не віримо в те
дод могли вони цього видержати в ролі оборонців провокація і його
системи. Бо використання такої людини, якщо вона справний революціо-
нер, розглянутися тільки ближче в своїй службі, щоб перекона-
тися, що вона собі передбачає. Яким може таке людина на добу
лету змінити свій курс з організацією, що він революції не піддається
ані революція більше не замислюється. Можливості співпраці будуть
там більше неможливі, коли така людина зорієнтується, що її оточення
займається викладом для справ роботи. Бо от наприклад усі вида-
ля ПЗН і т.зв. Кравчої Екзекутиві. Яку ідейну людину переконають
вони, що те, що та йдеється має служити визвольній справі ? Уто
нагородиться в них, то на те, щоб робити революцію треба з богами
визнати її ідеї та повести до революції ? Якщо хтось є критиком
ПЗН ідеї та ідеї, то він намагає познати тактич "провідників". Якщо
наслідок такої критики в нього немає, то людина як за чим залучати,
а звільнення з вої спосіб часом табор оборонців Барановського
і Сенки не буде скріпленою фактичною кількістю.

Кол. Іде про неадекватний елемент, що зовсім об'єктивний на
емігранції, то тут сторонами Сенки і Барановського маки для себе
трохи більше жести. Характеристичне при тому, що найбільш прихильні
до безумовного показались різномодні т.зв. Інтелігенти, підчас коли
робітники і селяне дуже насторожено приймають таких владників
спортивничої реакції. Такі успіхи, хоч як вони незвичні, що їх
нас кліка на цьому терені заважають зов. тому, що ми через цілий
час придемуватися найостріліших засад конспірації і не зможемо
справу конфлікту поза Організацію. Підчас коли Барановички об'єднали
зразу хвилювання класів проти нас якраз в першу чергу серед нових
емігрантського ірбітку. Так то зразу в справу тих людей почали ми
уходити за "бунтівників". Про те, що т.зв. ПЗН підняла таку акцію
проти нас викриває у собі провокація Барановського і цілу його сис-
тему про те люди зовсім не знали. Коли ж після того, як вірши були
пої мости порозуміння і як мафія перебрала віру в чашках, почали
ми тоді інформувати людей про правдиве обличчя і тоді показалося,
які слабкі є ноги брешес кліки. Навіть найважливіші сторонами Ба-
р-новського мусять признати, що свої вразили вони чимало людей.
Ми не можемо і не можемо допустити до того, щоб дари українці тільки
тому що вони не знають правдивого стану речей, тому що в повені бреш-
ні, то їх викликає мафія, та щоб стала верховою її неспівізна експе-
риментів. Тому тоді з одного боку треба було дати людям до відома
найважливіші речі з перебігу подій. При тому необхідно було
документувати дані. І тут знову показалося, що правда скорше чи
пізніше зупиняється на верх. Бо хоч ідеї завжди в тому виборі

були дуже малі, взагалі правильно зареєстрував на свої ті документарні дані, що у правдивому світі представляли певну роботу людини.

Та побіч цього євро-українського елементу, це тільки рама неформальності надав жертвох кліки, а це велика сорта людей, і то зарізно як із старої так із нової еміграції, що генерішні долені постановили використати для своєї політичної кар'єри. Тут з еміриво різкородні буває увісти і націоналісти, то від роботи давно відійшли, як теж люди, що з нашою роботою, навіть в деяких випадках - в національному іраці на землях не мали нічого спільного, вранті тех люди, що озверго, або сирізо виступали проти українського націоналізму та його вплив в іраці. Певь цей елемент став найбільш критичним для "іраці" тільки та на якому почала вона будувати свої "кадри". Так то почався новий "націоналістичний" набір до організації на еміграції. Це з окрема старішка еміції бараносників, що говорять про методи комплектування прихильників та формування. В той спосіб іде полк. Мельник зникати нові кадри. Чим і як збирає, коли подивитися на те що генеріші "кадри" створює, і як створюється ці кадри! На те, що створюється тільки сили, ті, що саме-незрували полк. Мельника в генерішних ситуація - який взаєнос та взаєнос комплектування нових членів. Бо коли ставка на досенерішні організаційні кадри не вдалася, коли кадри ці розкрили окремо обличчя мафії, що прикривається найкращими принципами інспірації і підпорядкування та виступали чим і то в обороні полк. Мельника захищали в той спосіб своєї власні інтереси, тоді прийшла черга на кожного з іраці Українці, що ніякщо на руку. Хто тільки не починає у нові ради! Маме наші докази в руках, - бо організації на роботі таких делегатів і на зовсім трудно, - що береться людей без найменшого розбору. Найважніші критерії, де се, щоб людина взаєнос давала проти Гандери. Чим вона була досі, яке її відношення до Організації, націоналізму то теке, не таких зібранів дух рішуче не обхочає. Вони досить мали "кадри", щоб могли далі обхочувати полк. Мельника, що за ним могла стоїть сила. В той спосіб понадець здала люди, зовсім організації, що політиков хотіли займатися тільки на цьому боці Сону, а чужок еміції, що як сказано, в іраці виступали проти націоналістів. Не хочемо нічого говорити про моральні цінності цих людей, бо про це - думамо - буде дати певну переконавкою окремою полк. Мельник. Чого можна сподіватися від людей, що воїно в беззачемному пьому або іншому еміграційному листі відкрили в собі охоту до політики і то якраз до націоналізму? Смішно робиться, коли гадати тепер на деяких людей, що в іраці зикте трими роками, що ніяку політику ніколи не хотіли знати, а своїй гін до суцільної роботи зивляли в інших ділянках, що були чимто небезпечні і не могли за збокс невірних комеквенцій, або зварали людина обертавсь до цього, що мало якійнебудь звязок із суцільною роботою та шили своїми критичними ідеалами та своїми критично-історичними мислями. Все це сьогодні великі політики. Вони не тільки звичають себе націоналістами, але до того ще і навіть провінціями. Вони не тільки в особистим звичаєм кричуть генер, що вони тільки правдиво думав і робить але не "безоглядно марть всіх тих, що відведуться і шиме думати, та тих, що в погордох відвортатися від нового "націоналістичного" сертента.

І не все яке бути сила, що на них казуть спіраціон полк. Мельникові! Хто буде таким найшим, щоб вірши, що із таких людей можна зорганізувати онову націоналістичну групу? Нарешткім зовсім обхочного вони беруть. Вони відомі, що востані якійнебудь до них іде. В своїй безвідповідальній роботі, що має змисл за ціл продовжати життя мафії, нестугуть вони найкращими принципами всякої організації. Хібно окремо зважала тільки нову не тільки в усіх партиданів в Італії і в Італії, але ще в усіх інших, що

... від нас давно відтекли. Сам Гарановський, доби мати доброго, сво-
рого ставлення в новому емігрантському місті зараз же знайшов со-
бі вигідного сорзника в особі згаданого вже Книше, а цей затав
організувати диверсії збирати підписи за кліков. Цей Книш має за
собой заслугу те, що він першим поза Барановським і Сеником зробив
пору аферу голосом та став послудним знаряддям в руках мафії.
Частина неінформованих людей вже відкила від клики. Ми певні, що
там буде з усіма, хто правду пізнає, а що до менше вартного елемен-
ту, то цей так остано. Це буде зарізно згідне з його думер, як і по-
трібно Сеникові і Барановському. То у ми не кажемо, що мафія зразу
знімає з лиця землі і то вже в найближчому часі, так як це вони
про нас говорять. Бо хоч свідомі ми того, що немає в мафії підсез
до існування, то тим не менше ми знаєм, що завжди знайдуться люди,
що будуть прикладати своїх рук до сіяння хаосу в наші ділоності.
Але майбутнього в нас вони не мають, хоч їх знає і дія, як емігрант-
ської групи може бути і довше.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXX

—

